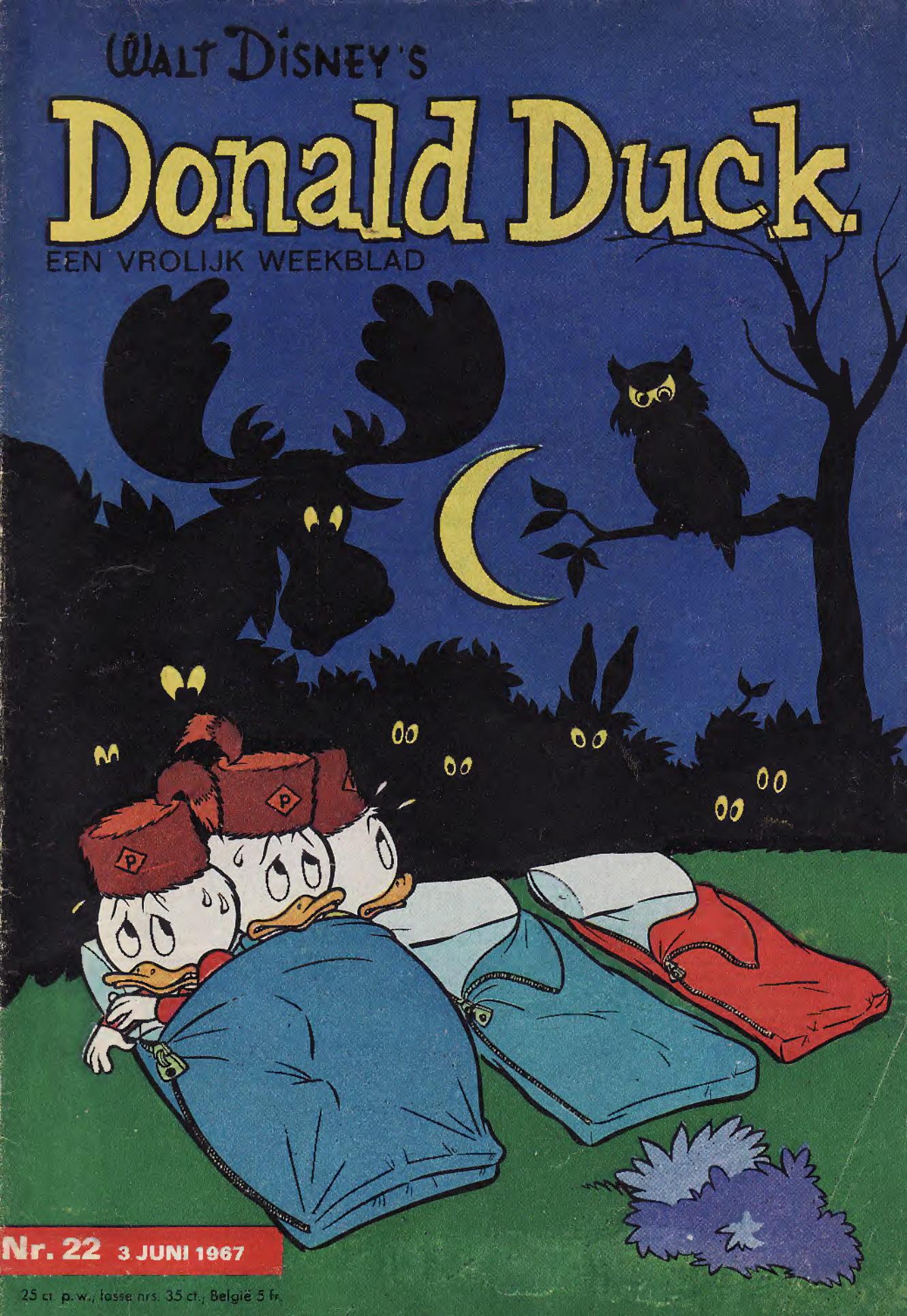

Nr. 22 3 JUNI 1967

25 ct. p. w., losse nrs. 35 ct., België 5 fr.

Donald Duck

DE REDDENDE EEND

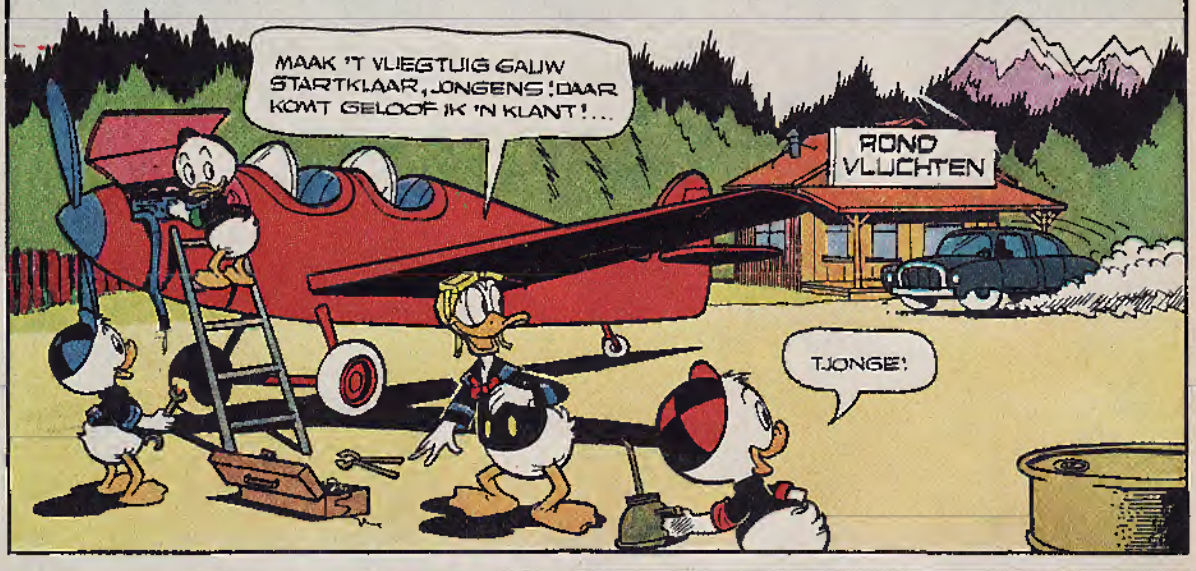

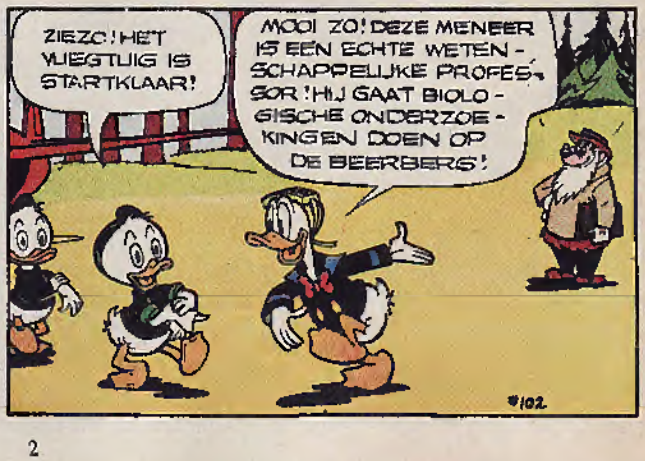

ZEG! ALS WE DIE PROFESSOR NETJES BEHANDELEN, SCHRIJFT HIJ VAST WEL IETS OVER ONS IN DAT TIJDSCHRIFT!
DAN STAAN WE MIDDEN TUSSEN BIOLOGISCHE WETENSCHAPPELIJKHEDEN EN ZO...

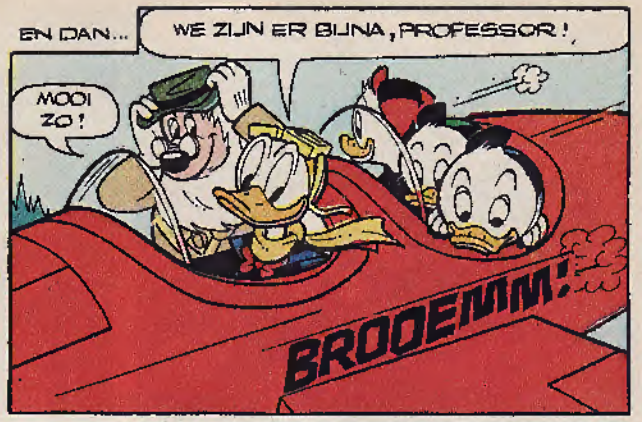
EN DAN...
WE ZIJN ER BIJNA, PROFESSOR!
MOOI ZO!
BROOEMM!

HET WEMELT HIER VAN DE GRIZZLY-BEREN, PROFESSOR! IK KAN U BETER 'N HANDJE HELPEN...
NEE! DANK U! IK HEB GEEN HULP NODIG!...

NU ZIJN WE BOVEN 'T GEBERGTE! HEEFT U ECHT GEEN HULP NODIG!?
ECHT NIET! DIT IS WERK DAT JE ALLEEN MOET DOEN!...

U MOET 'T ZELF MAAR WETEN! TOT ZIENS PROFESSOR!...
DAG JONGENS!

NOU KOMEN WE NOG NIET IN HET WETENSCHAPPELIJK TIJDSCHRIFT!...
JE WEET NOOIT! WE BLIJVEN IN DE BUURT!...

WAT IS DAT?!
ZOEM!
BWROEM!

ALLES O.K. PROF?
BROEMM!
GOEIE HELP! DOOR AL DAT LAWAAI KUNNEN MIJN ONDERZOEKINGEN WEL 'NS MISLUKKEN!

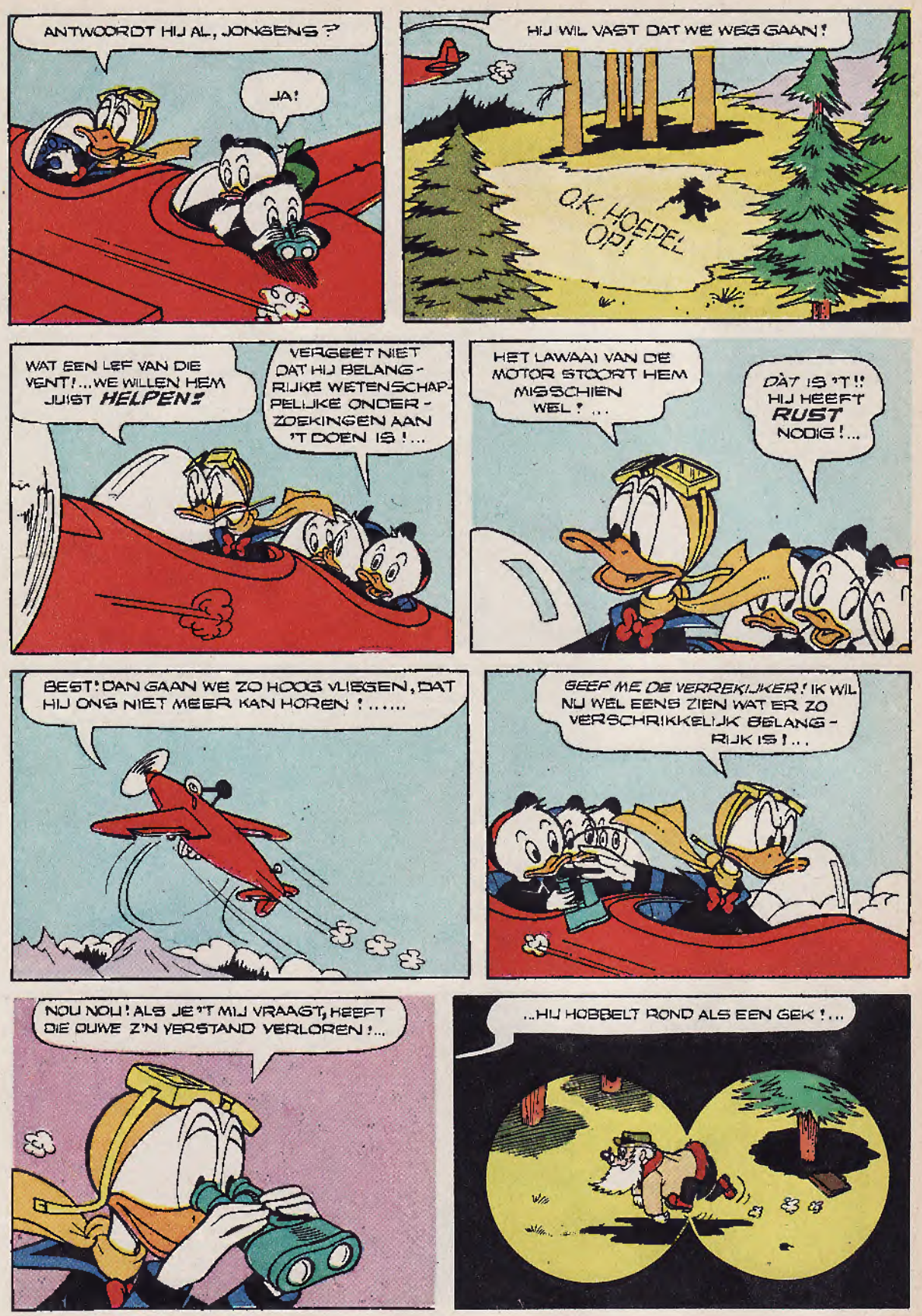
ANTWOORDT HIJ AL, JONGENS?
JA!
HIJ WIL VAST DAT WE WEG GAAN!
O.K. HOEPEL OP!
WAT EEN LEF VAN DIE VENT!...WE WILLEN HEM JUIST HELPEN!
VERGEET NIET DAT HIJ BELANG-RIJKE WETENSCHAP-PELIJKE ONDER-ZOEKINGEN AAN 'T DOEN IS!...
HET LAWAAI VAN DE MOTOR STOORT HEM MISSCHIEN WEL?...
DÀT IS 'T!! HIJ HEEFT RUST NODIG!...
BEST! DAN GAAN WE ZO HOOG VLIEGEN, DAT HIJ ONS NIET MEER KAN HOREN!.....
GEEF ME DE VERREKIJKER! IK WIL NU WEL EENS ZIEN WAT ER ZO VERSCHRIKKELIJK BELANG-RIJK IS!...
NOU NOU! ALS JE 'T MIJ VRAAGT, HEEFT DIE OUWE Z'N VERSTAND VERLOREN!...
...HIJ HOBBELT ROND ALS EEN GEK!...

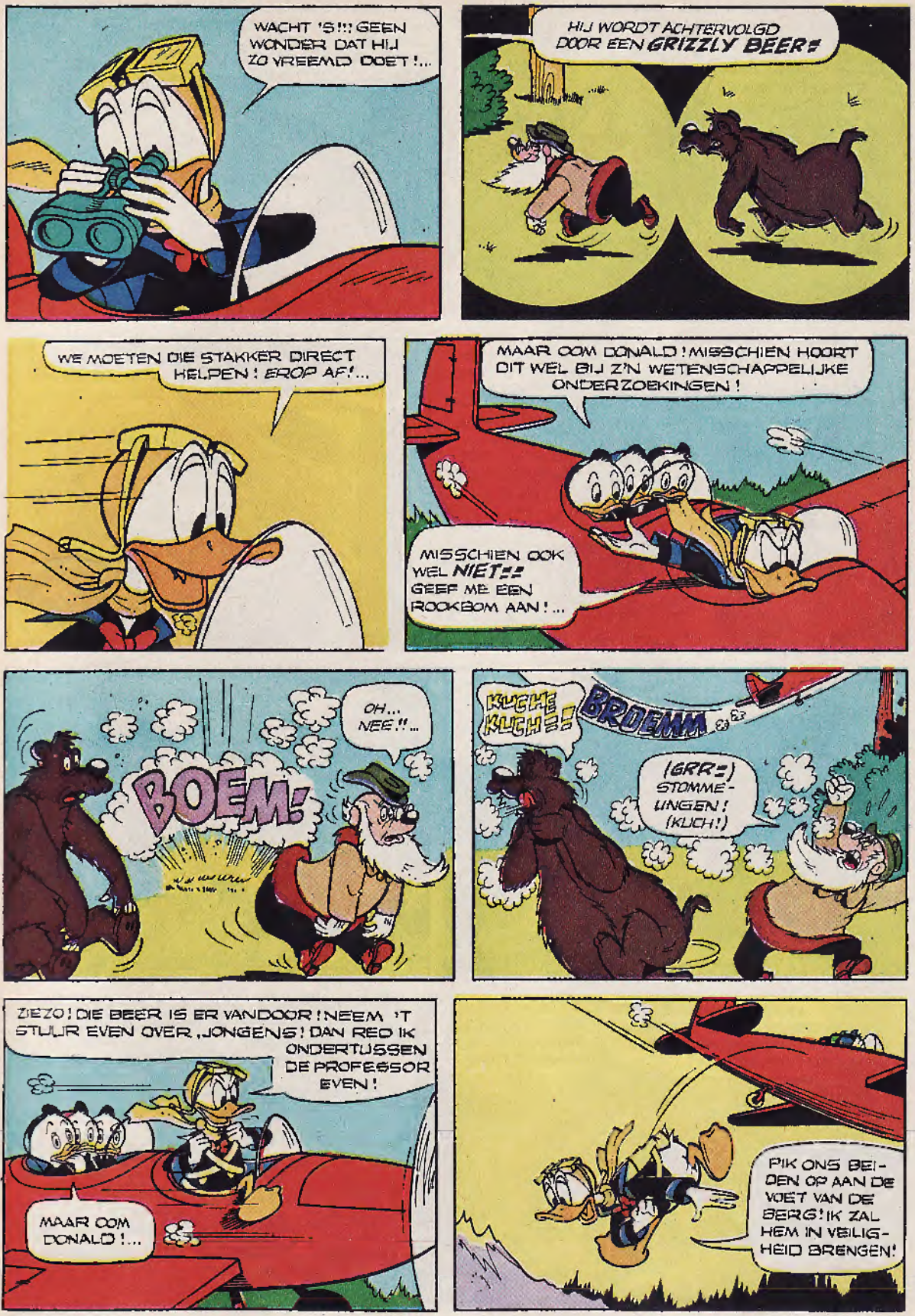
WACHT 'S!!! GEEN WONDER DAT HIJ ZO VREEMD DOET!...
HIJ WORDT ACHTERVOLGD DOOR EEN GRIZZLY BEER!
WE MOETEN DIE STAKKER DIRECT HELPEN! EROP AF!...
MAAR OOM DONALD! MISSCHIEN HOORT DIT WEL BIJ Z'N WETENSCHAPPELIJKE ONDERZOEKINGEN!
MISSCHIEN OOK WEL NIET!! GEEF ME EEN ROOKBOM AAN!...
OH... NEE!!...
BOEM!
KUCHE KUCHE!
BROEMM
(GRR!) STOMME-LINGEN! (KUCH!)
ZIEZO! DIE BEER IS ER VANDOOR! NEEM 'T STUUR EVEN OVER, JONGENS! DAN RED IK ONDERTUSSEN DE PROFESSOR EVEN!
MAAR OOM DONALD!...
PIK ONS BEI-DEN OP AAN DE VOET VAN DE BERG! IK ZAL HEM IN VEILIG-HEID BRENGEN!

MAAK U MAAR GEEN ZORGEN, PROFESSOR! IK ZAL U WEL REDDEN!
REDDEN? BAH! JE HEBT ALLES IN DE WAR GESTUURD!!
IK HAD NET VRIENDSCHAP MET DIE BEER GESLOTEN DOOR ME PRECIES ZO TE GEDRAGEN ALS HIJ!!
HUH?
IK BEN HIER GEKOMEN OM EEN STUK TE SCHRIJVEN OVER DE GRIZZLY BEREN IN HUN NATUURLIJKE OMGEVING! MAAR JIJ HEBT ALLES VERPRUTST!..
MAAR IK DACHT DAT U IN MOEILIJKHEDEN ZAT!...
BRROM
NU WEL!
WAT WAS DAT?!...
DAT WAS 'T GEGROM VAN 'N WOEDENDE BEER!!..
GRR!
U BEDOELT BEREN, PROFESSOR; HOLLEN!!
OEPS! DE ANDERE KANT OP!...
DANKZIJ JOU ZAL IK HELE NARE GEWOONTEN VAN DIE GRIZZLY BEREN KUNNEN ONDERZOEKEN, STOMME EEND!...
IK HOOP MAAR, DAT ZE NIET DE GEWOONTE HEBBEN EENDEN TE ETEN!
OEI! DIE BEREN HEBBEN OOM DONALD EN DE PROFESSOR GEVANGEN GENOMEN!...
WE MOETEN VLUG IETS DOEN!...
KOM MEE TERUG NAAR DE HUT!...

LATER...
HM! DIE ENE DIKKE DAAR IS ZEKER DE LEIDER! IK HAD OP 'N VRIENDELIJKER MANIER MET 'M KENNIS WILLEN MAKEN!..
WAT GAAN ZE NU MET ONS DOEN?..
MOMMEL! MUMMEL! MOMMEL!
IK DENK DAT DIE BEER DE LEIDER VERTELT HOE WE...HOE JIJ HEM AAN 'T SCHRIKKEN HEBT GEMAAKT!...
UITERST INTERESSANT, ZEG! DIE BEER HEEFT 'N BIJNA MENSELIJK UITDRUKKINGS-VERMOGEN!...
GROMMELBWA!
NEE TOCH?!
WAT ZEGT-IE!?
GRAUWGRUMMELGRUMMIE GRAUWERZUG GRIMMIE!
HM!
DIE GROTE BEER VRAAGT 'T OORDEEL VAN DE ANDERE BEREN!
GRAUWACHA!
IK HEB ZO'N FLAUW IDEE, DAT ZE ONS SCHULDIG ACHTEN!...
WILLEN ZE NIET HOREN HOE WIJ ER OVER DENKEN?!

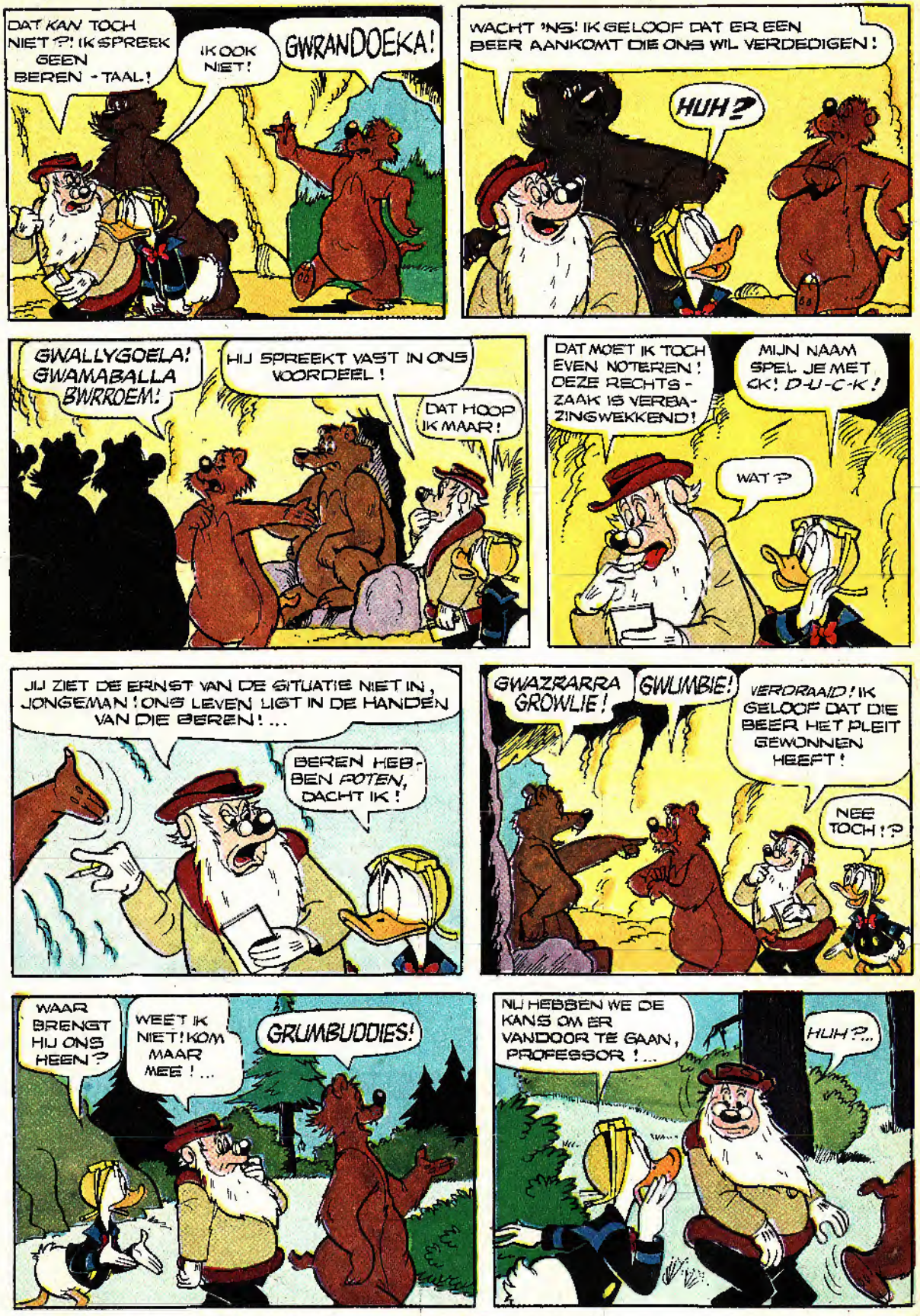
DAT KAN TOCH NIET ?! IK SPREEK GEEN BEREN - TAAL!
IK OOK NIET!
GWRANDOEKA!
WACHT 'NS! IK GELOOF DAT ER EEN BEER AANKOMT DIE ONS WIL VERDEDIGEN!
HUH?
GWALLYGOELA! GWAMABALLA BWRROEM!
HIJ SPREEKT VAST IN ONS VOORDEEL!
DAT HOOP IK MAAR!
DAT MOET IK TOCH EVEN NOTEREN! DEZE RECHTS-ZAAK IS VERBAZINGWEKKEND!
MIJN NAAM SPEL JE MET CK! D-U-C-K!
WAT?
JIJ ZIET DE ERNST VAN DE SITUATIE NIET IN, JONGEMAN! ONS LEVEN LIGT IN DE HANDEN VAN DIE BEREN!...
BEREN HEBBEN POTEN, DACHT IK!
GWAZRARRA GROWLIE!
GWUMBIE!
VERDRAAID! IK GELOOF DAT DIE BEER HET PLEIT GEWONNEN HEEFT!
NEE TOCH!?
WAAR BRENGT HIJ ONS HEEN?
WEET IK NIET! KOM MAAR MEE!...
GRUMBUDDIES!
NU HEBBEN WE DE KANS OM ER VANDOOR TE GAAN, PROFESSOR!...
HUH?...

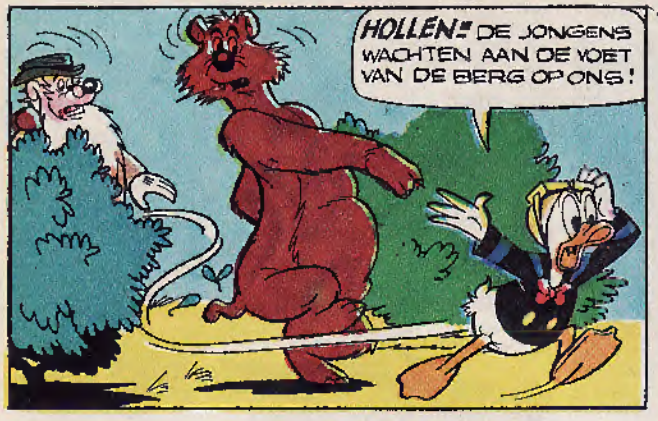
HOLLEN! DE JONGENS WACHTEN AAN DE VOET VAN DE BERG OP ONS!

HELP! JONGENS! HELP: OH! ZE ZIJN WEG!...

NU MOET IK DE PROFESSOR ZELF REDDEN!...

DE JONGENS ZIJN NATUURLIJK IN HUN ANGST NAAR DE HUT GEVLUCHT! DIT IS OOK GEEN KARWEITJE VOOR KLEINE JONGETJES!...
BROEMM!

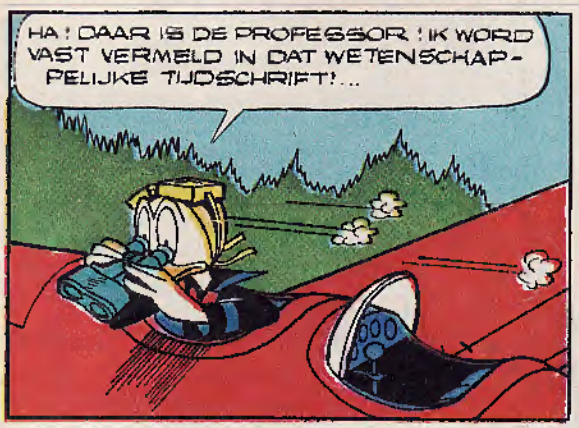
HA! DAAR IS DE PROFESSOR! IK WORD VAST VERMELD IN DAT WETENSCHAPPELIJKE TIJDSCHRIFT!...

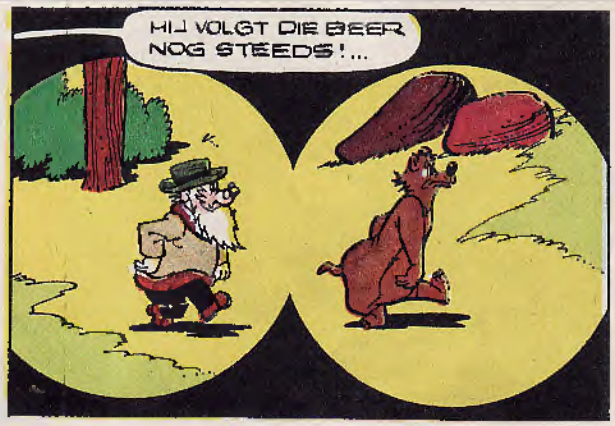
HIJ VOLGT DIE BEER NOG STEEDS!...

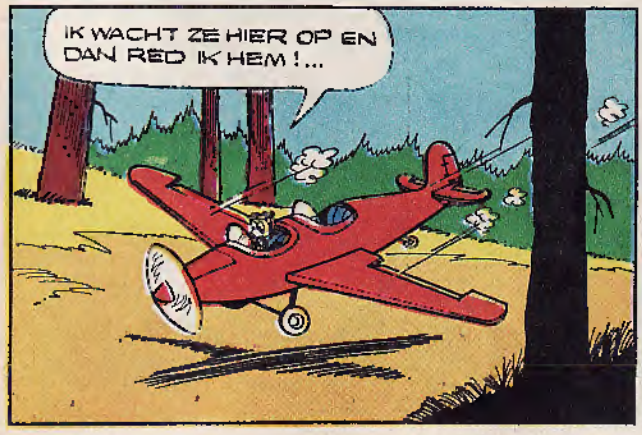
IK WACHT ZE HIER OP EN DAN RED IK HEM!...

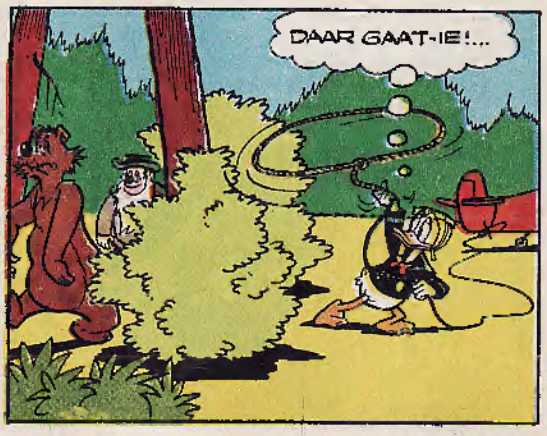
DAAR GAAT-IE!...

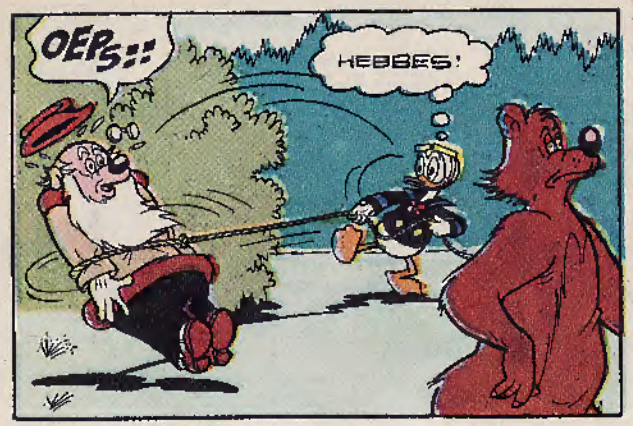
OEPS!!
HEBBES!

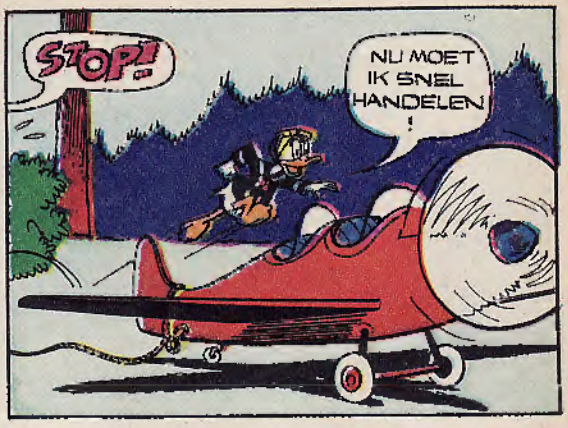
STOP!
NU MOET IK SNEL HANDELEN !

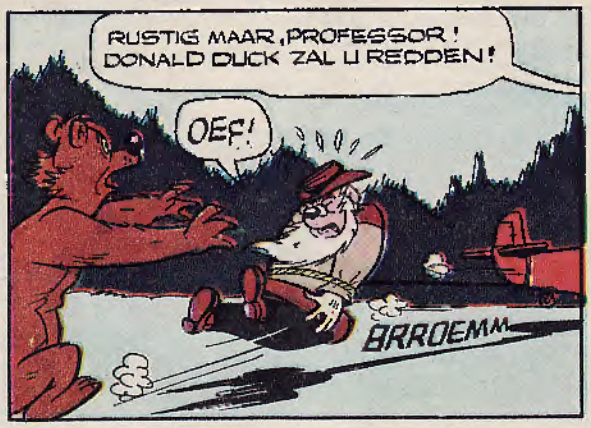
RUSTIG MAAR, PROFESSOR ! DONALD DUCK ZAL U REDDEN !
OEF!
BRROEMM

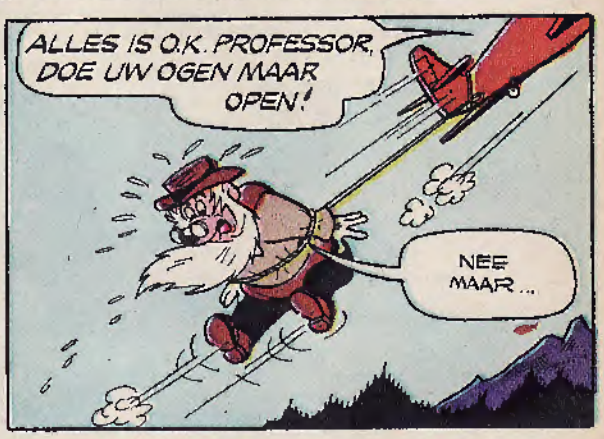
ALLES IS O.K. PROFESSOR, DOE UW OGEN MAAR OPEN!
NEE MAAR ...

OEF! AUW!
NOG MAAR EEN PAAR KILOMETER, PROFESSOR!
KRAK

EN DAN...
DAAR ZIJN WE DAN! GEZOND EN WEL ! ...

DENK EENS AAN DE WAARDEVOLLE GEGEVENS DIE U HEEFT ! UW ONDERZOEKING WAS EEN GROOT SUCCES !

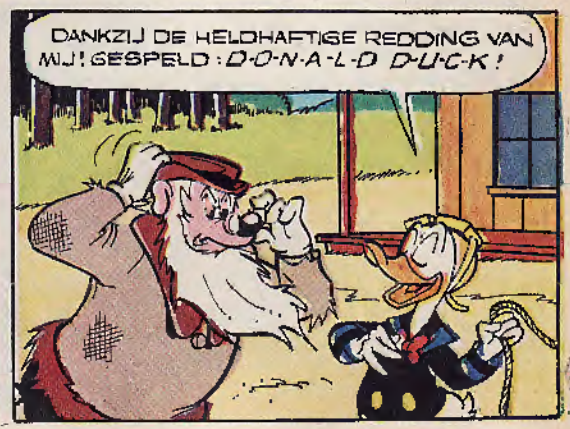
DANKZIJ DE HELDHAFTIGE REDDING VAN MIJ ! GESPELD : D-O-N-A-L-D D-U-C-K !

FOUT! GESPELD: S-U-F-F-E-R-D!!
HUH?
IS ALLES IN ORDE, PROFESSOR?
HÈ?!
JA! MAAR NIET DANKZIJ DIE OOM VAN JULLIE!
D-DE JONGENS!
WE WILDEN U ENKEL MAAR UIT DE BUURT VAN DIE GRIZZLY-BEREN BRENGEN, OOM DONALD!...
JA! EN IK WAS IN GOEDE HANDEN TOTDAT JIJ OP DE PROPPEN KWAM!
SLIK!...
LATER...
ZIET U WEL DAT ONS PADVINDERSHANDBOEK DE TAAL VAN ALLE DIEREN LEERT?...
HOE BESTAAT 'T!...
DAARDOOR KONDEN WE MET DIE BEREN SPREKEN.
IK KAN DAT BOEKJE HEEL GOED GEBRUIKEN VOOR MIJN VERDERE ONDERZOEKINGEN!
WANT IK GA SPOEDIG OP EXPEDITIE NAAR DE DIEPZEE!!...
...DAT IS...
..HEEL ERG...
...OPWINDEND!...
NADAT IK MIJN VERSLAG OVER DE GRIZZLY BEREN HEB VOLTOOID, GA IK IETS AAN M'N UITGEVER VRAGEN...
WAT DAN?...

IK GA MIJN UITGEVER VRAGEN OF IK JULLIE MEE MAG NEMEN OP DE VOLGENDE EXPEDITIE !
JOEPIE!
EN DAN GEVEN WE JULLIE OOM DE TAAK ONZE EXPEDITIEGROEP AAN TE VULLEN ! ...
JOEPIE!
LATER ...
U KRIJGT ER VAST GEEN SPIJT VAN DAT U ME MEE - GENOMEN HEBT, PROFESSOR ! ...
MAAR JE HOEFT NIET MET ONS MEE ONDER WATER TE GAAN, DONALD!
BENT U MAL! ALS ER ONDER WATER IETS GEBEURT, MOET ER TOCH IEMAND ZIJN OM U TE REDDEN!!
HEBBEN JULLIE HET PAD - VINDERSHANDBOEK DAAR ?
HIER IS 'T!!
HOOFDSTUK : PRATEN MET VISSEN !
MOOI ZO! ZOEK EERST EEN INKTVIS OP! ...
EN ZO ...
ZIEZO ! NU BEN IK ER ZEKER VAN DAT WE ONGE - STOORD KUNNEN WERKEN !
WE ZIJN ZO TERUG, OOM DONALD !
HELA! WACHT! WAT HEBBEN JULLIE TEGEN DAT BEEST GEZEGD? LAAT ME LOS!

Kwik, Kwek en Kwak
DE PADVINDERS

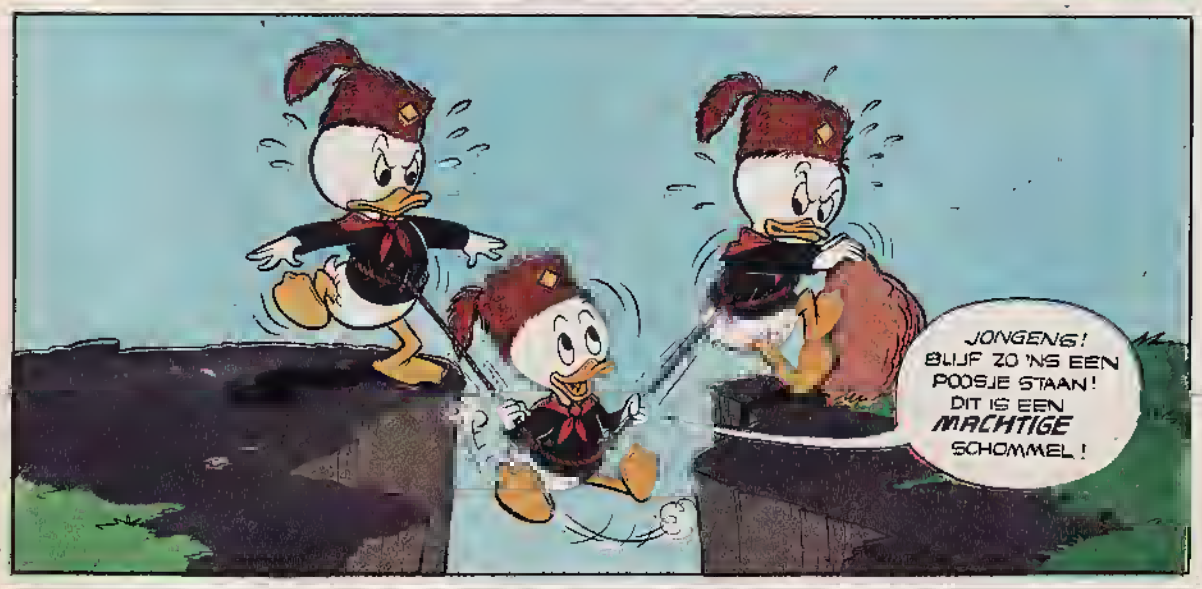

door Peyo

SMURFONIE

IN C

Smurfje zoekt een middel tot redding van zijn geturlusifoneerde vriendjes

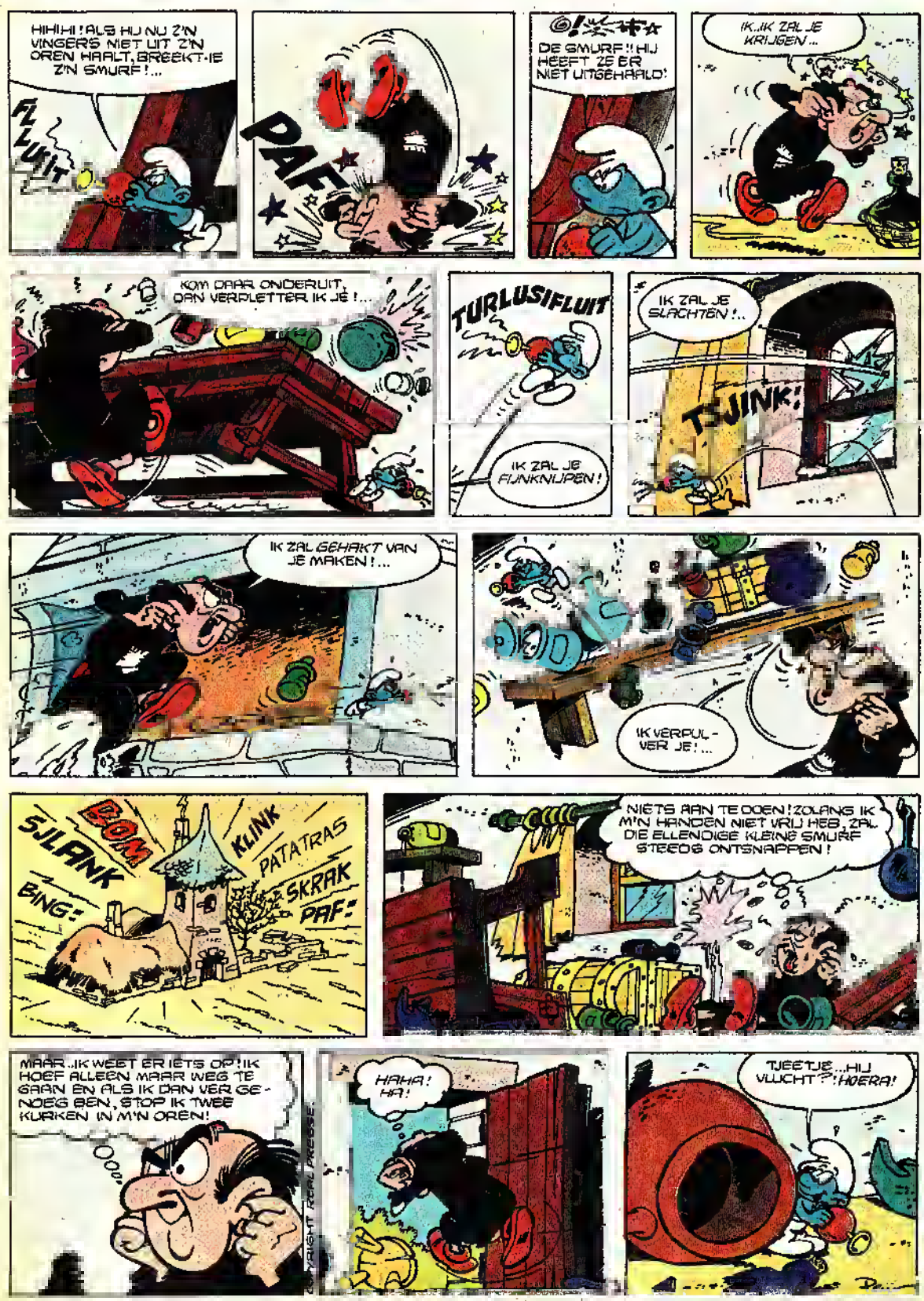

COPYRIGHT REAL PRESSE

WORDT VERSMURFT

MARIETJE en de GIECHELS

geschreven door HANS ANDREUS, illustraties BABS van WELY

Marietje had bijna altijd de giechels. Nu komt het nogal eens voor dat meisjes giechelen, maar Marietje giechelde veel meer en veel harder dan alle andere giechelende meisjes. Ze giechelde op school en op straat en in huis en iedereen had er last van. Behalve haar vader, want die was zo slim geweest om zijn werkkamer helemaal geluiddicht te laten maken; zodat er geen giecheltje in doordrong. Haar vader was iemand die veel geleerde boeken las en zelf ook geleerde boeken schreef: hij was geleerde-boeken-schrijver van zijn vak. En je begrijpt: als iemand zo'n moeilijk vak heeft, dan mag hij nooit gestoord worden en zeker niet door zo'n ontzettend gegiechel. Moeder was wel eens jaloers op vader daar in zijn geluiddichte en giechelvrije werkkamer en dan zuchtte ze:

„O, o, geleerde boeken schrijven kan nooit zo erg zijn als die giechelende Marietje om je heen te hebben. Waarom duurt de school niet wat langer? En waarom is het zo dikwijls slecht weer, zodat Marietje niet buiten kan spelen?"

„Hihi," giechelde Marietje dan, „dat vraagt moeder vast al voor de honderdste keer, hihi. Misschien wel voor de duizendste keer, hihi. Maar ik weet het ook niet, hoor. Hihi."

„Hou nou toch eens óp met dat gegiechel!" riep moeder dan voor de tweeduizendste keer. „Ik word er nog eens gèk van!"

Even leek het of Marietje zou gaan huilen, maar meteen daarop begon ze weer te giechelen, alleen klonk dat gegiechel nu een beetje treurig: „Hihi. Hihi. Ik kan er toch ook niks aan doen."

En dat was ook zo. Marietje vond het zelf verschrikkelijk vervelend dat ze de giechels had. Ze wou maar wat graag dat ze wist hoe ze die kwijt kon raken. Het is ook niet leuk als je vriendinnetjes niet meer met je willen omgaan en de meester steeds kwaad op je is en je moeder met haar handen over haar oren zit, allemaal omdat je steeds moet giechelen. Maar hoe moest ze van die giechels afkomen? Marietje giechelde zelfs in haar slaap — vaak genoeg werd ze midden in de nacht wakker en dacht: Wie is daar zo stom aan 't giechelen? O, dacht ze dan, dat ben ik zelf natuurlijk weer, hihi. En giechelend — maar helemaal niet vrolijk — probeerde ze maar weer in slaap te komen.

En toen dacht Marietje op een dag: Maar wat ben ik toch dom! Want als iémand me kan vertellen hoe ik mijn giechels kwijt kan raken, dan is het vader wel. Wat heb je aan een ontzettend knappe vader, een echte geleerde-boeken-schrijver, als hij je niet eens kan zeggen hoe je van je giechels af moet komen?

Ze liep naar de werkkamer van haar vader en drukte daar op een belletje, want die kamer was zo geluiddicht dat 't binnen niet eens werd gehoord als iemand op de deur klopte. Er gebeurde niets en Marietje belde nog maar een paar keer en plotseling ging de deur open. Vader keek boos door zijn brilleglazen en vroeg:

„Wie durft mij te storen? Ik ben juist het Tweede Deel aan het afmaken van mijn Uitgebreide Studie over Merkwaardige Verschijnselen bij de Geleedpotigen — ik kan niet gestoord worden!"

„Och, vader, hihi, even maar," zei Marietje. „Ik ben zo ongelukkig, hihi, omdat ik de giechels heb, hihi, en nu wou ik u vragen hoe ik die giechels kan kwijtraken."

Ze keek zo treurig dat vader zei:

„Hm, hm, nou, kom er dan maar even in."

Hij ging weer achter zijn bureau zitten en vervolgde:

„Giechels kwijtraken. . . Tja, dat zou in jouw geval wel aan te bevelen zijn. Ik heb er al eens over gedacht om hier ook mijn maaltijden te nuttigen; dat gegiechel onder het eten, en ik kan juist zo goed nadenken als ik eet. Enfin, giechels kwijtraken. . . ja, dan moet je zien dat je ze aan iemand géèft. Als die persoon ze hebben wil tenminste. Maar dan moet je er wel iets bij geven, voor niets zullen ze die giechels van je niet willen hebben, denk ik. Proberen maar. Doe je best, Marietje."

Vader begon weer te schrijven. Marietje verliet de werkkamer, trok haar mantel aan, ging de straat op en liep al haar vriendinnetjes af. En aan ieder vriendinnetje vroeg ze:

„Wil jij mijn giechels hebben, hihi? Krijg je er mijn mooiste bezit bij, hier, die zilveren balpen die ik van oom John heb gekregen, hihi."

Maar al haar vriendinnetjes zeiden: „O nee, dank je feestelijk. Giechelen is soms leuk, maar zoals jij giechelt... O nee, hoor, zelfs niet voor een gonden balpen!"

Op straat kwam Marietje nog een paar jongens uit haar klas tegen en ook die bood ze haar giechels aan. Maar de jongens lachten haar uit en riepen:

„Marietje Giechel! Marietje Giechel! Ga nou weg, wat moet een jongen nou met giechels beginnen! 't Is al erg genoeg dat al die meissies zo giechelen. En jij het ergst van allemaal, Marietje Giechel!"

Marietje liep ook nog bij de bakker en de melkboer naar binnen en vroeg of ze belangstelling hadden voor giechels. Maar de bakkersvrouw zei: „Giechels? Nee, kind, 't is al moeilijk genoeg om als klein bakkertje met brood te verkopen je brood te verdienen" — en de melkboer zei: „Ik begin om half zeven 's morgens met melk te bezorgen. Vind je dat om te giechelen?"

Marietje liep naar huis terug en ging meteen door naar de werkkamer van haar vader. Ze drukte wel zes keer achter elkaar op het belletje en liet haar vader niet eens de tijd om boos te kijken of iets te zeggen toen hij de deur opendeed.

„Daar deugt niets van, vader," zei ze, „van dat plannetje van u! Niemand, hihi, hihi. . ." — en nu kon je echt niet meer horen of ze eigenlijk giechelde of huilde — „niemand, hihi, wil mijn giechels hebben! Zelfs niet met de zilveren balpen van oom John erbij!"

„Hm, hm," zei vader. „Ja, daar was ik al bang voor. Nou, kom dan maar even binnen."

Hij ging weer achter zijn bureau zitten en vervolgde:

„Dus kinderen en mensen willen jouw giechels niet hebben. Ik kan het me voorstellen. Maar misschien is er nog een mogelijkheid voor je in het dierenrijk — of liever, in het vogelrijk. Daar hebben we verschillende soorten van spotvogels — bijvoorbeeld het Geelborstje of de Grote Gele Hofzanger (Hypolais icterina. Wat? nee, dat is de Latijnse naam, Marietje) — en spotvogels staan erom bekend dat ze alle geluiden van mensen en van dieren graag overnemen. En dan hebben we ook nog de lachvogel, dat is een soort koekoek, Cuculus ridibundus, misschien

kan die ook wel wat giechels gebruiken. Wacht, als ik je tòch help, dan moet ik het maar goed doen. Ik zal even mijn vriend, de directeur van de dierentuin, opbellen."
Vader draaide een nummer en zei:
„Hallo, Koos. Ja, met mij. Zeg, luister eens, Ik heb hier een dochtertje dat haar giechels kwijt wil. Ja, giechels. O, ontzettende giechels, niet om uit te houden als je ernaar luistert. Maar misschien is het toch iets voor de een of andere spotvogel of lachvogel in jouw vogelhuis? Wat zeg je? Je hebt een lachvogel die niet lachen wil? Nou, dan komt dat toch prachtig uit. Kan hij de giechels van mijn dochtertje krijgen. Ja, ik stuur haar nu meteen."
„Zo," zei vader tegen Marietje, „dat is weer in orde. Het is nu half vijf, je kunt nog net even met de tram naar de dierentuin en voor zessen terug zijn. Heb je een tramkaart? Vraag maar aan je moeder. En mag ik nu eindelijk eens een beetje rust hebben om aan mijn Geleedpotigen te werken?"
Een half uur later was Marietje in de dierentuin. De directeur — een aardige man met grijs haar en een vogelgezicht — bracht haar persoonlijk naar het vogelhuis.
„Kijk, Marietje," zei hij, „dat is onze lachvogel, Cuculus ridibundus. Maar lachen doet hij niet. Giechel jij nou eens."
„Hihi," giechelde Marietje, „hoe kan ik nou op commando giechelen, hihi."
„Je doet het anders best, haha," lachte de directeur van de dierentuin.
„Hihihi," giechelde Marietje. „Hihi, mooi vogeltje, wil je mijn giechels hebben?"
„Hihi, hihi, hihi!" giechelde opeens de lachvogel en hij fladderde giechelend door zijn grote vogelkooi, eigenlijk meer een volière, heen en weer.
„Hé!" riep Marietje verbaasd. „Ik voel dat al mijn giechels van me weggaan! Ik heb nog maar een kleintje over: hihi — o nee. . ."
„Hihi," giechelde de lachvogel.
„Al mijn giechels zijn weg," zei Marietje.
De directeur was zo blij dat zijn lachvogel nu eindelijk tenminste giechelde, dat hij Marietje in zijn auto zelf thuisbracht. En in het vervolg giechelde Marietje nooit meer, al kon ze nog wel heel goed lachen, — het zou ook treurig geweest zijn wanneer ze dat niet meer zou hebben gekund! En vader liet in het vervolg de deur van zijn geluiddichte werkkamer openstaan, want hij zei:
„Dat vrolijke gelach van mijn Marietje, daar kan ik reuzegoed geleerde boeken bij schrijven. Zolang het maar géén gegiechel is!"

de kleine Boze Wolf

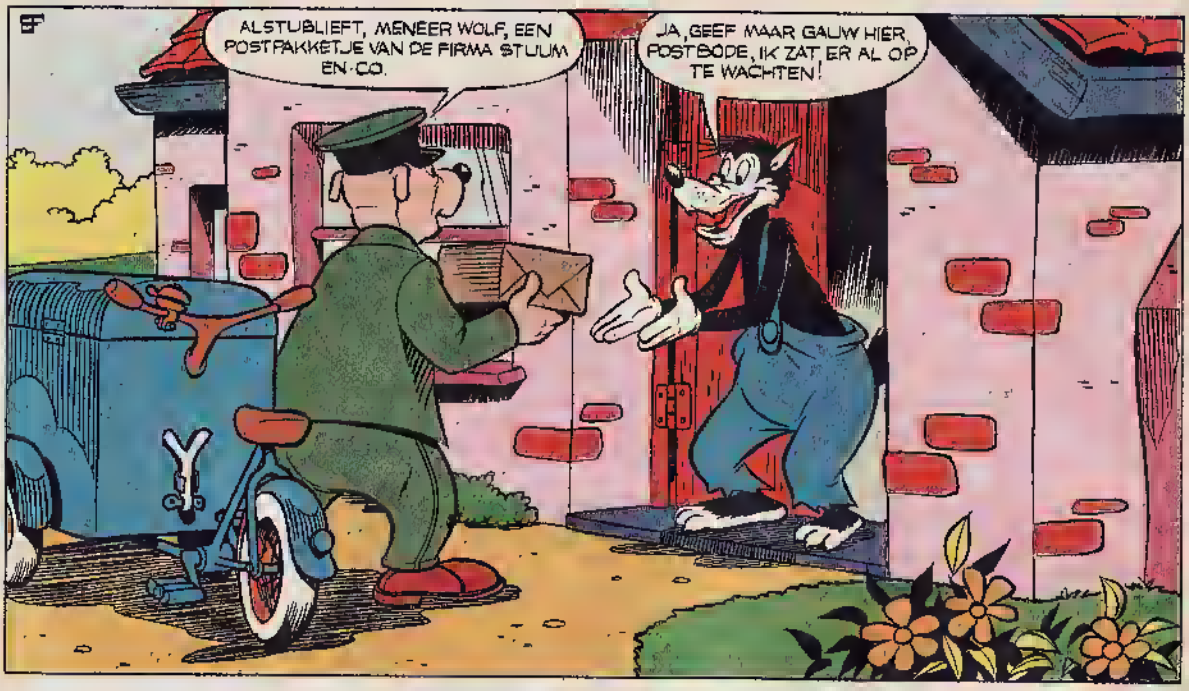

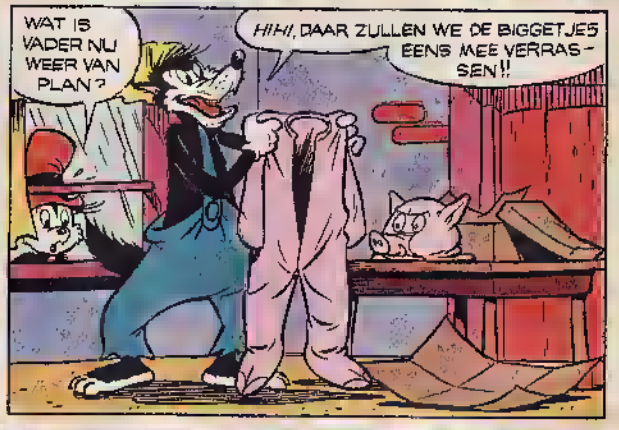

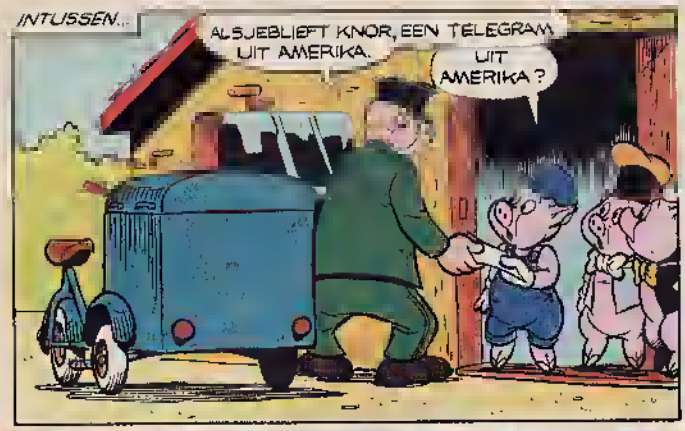
INTUSSEN...
ALSJEBLIEFT KNOR, EEN TELEGRAM UIT AMERIKA.
UIT AMERIKA ?

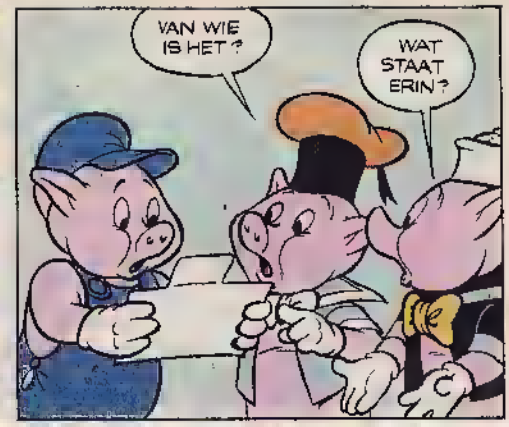
VAN WIE IS HET ?
WAT STAAT ERIN ?

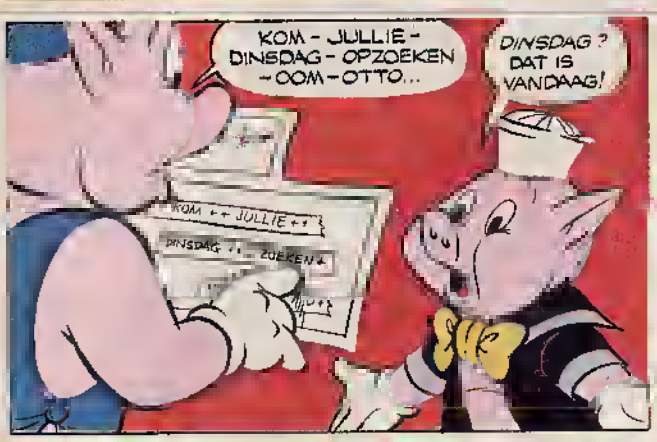
KOM - JULLIE - DINSDAG - OPZOEKEN - OOM - OTTO...
DINSDAG ? DAT IS VANDAAG!

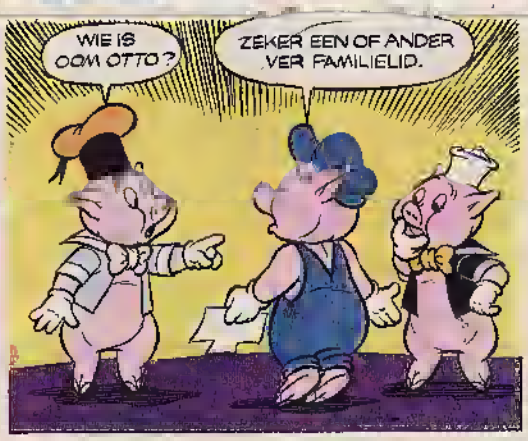
WIE IS OOM OTTO ?
ZEKER EEN OF ANDER VER FAMILIELID.

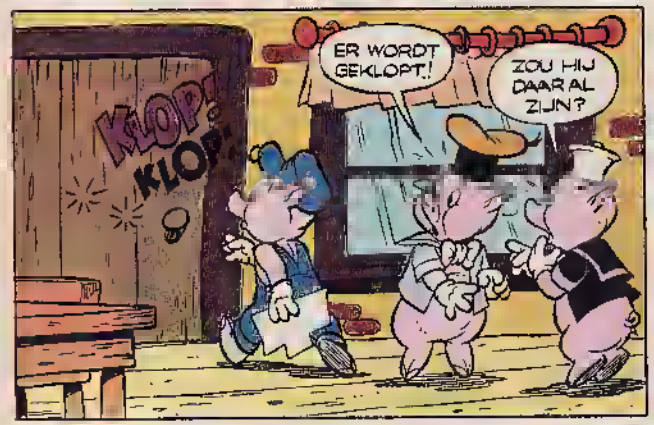
KLOP! KLOP!
ER WORDT GEKLOPT!
ZOU HIJ DAAR AL ZIJN?

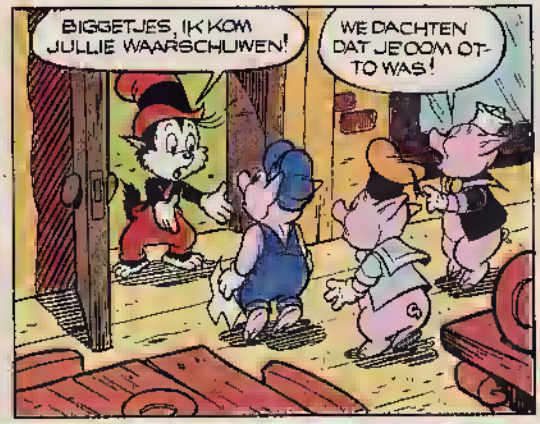
BIGGETJES, IK KOM JULLIE WAARSCHUWEN!
WE DACHTEN DAT JE OOM OTTO WAS!

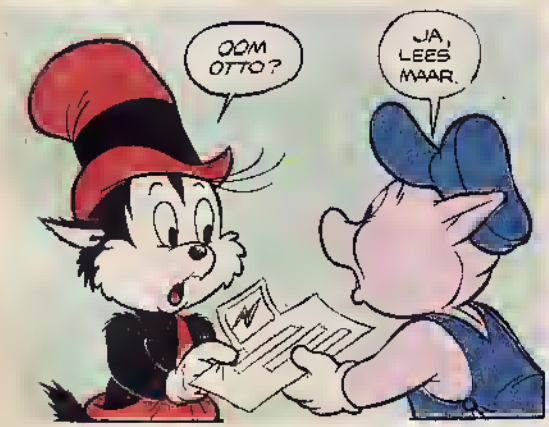
OOM OTTO ?
JA, LEES MAAR.

WAAR KWAM JE ONS VOOR WAARSCHUWEN, WOLFJE ?

DAT TELEGRAM HEEFT MIJN VADER VERSTUURD! LUISTER...

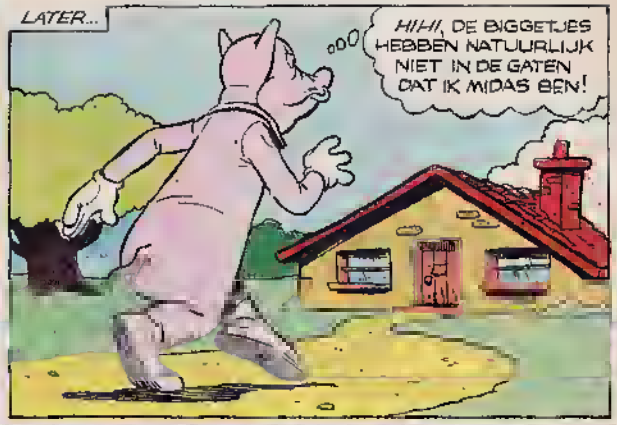
LATER...
HIHI, DE BIGGETJES HEBBEN NATUURLIJK NIET IN DE GATEN DAT IK MIDAS BEN!

HEE! ER ZIT EEN BRIEFJE OP DE DEUR!
Gaat u maar vast naar binnen, we zijn zo terug.

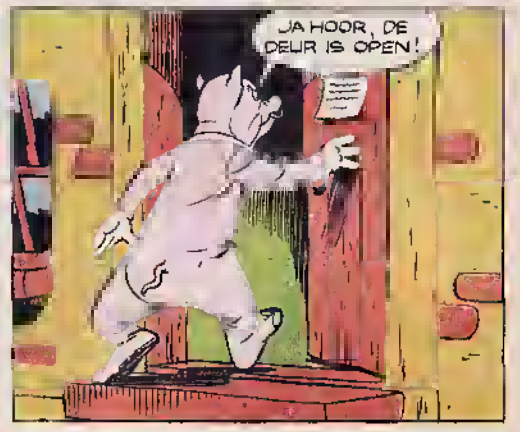
JA HOOR, DE DEUR IS OPEN!

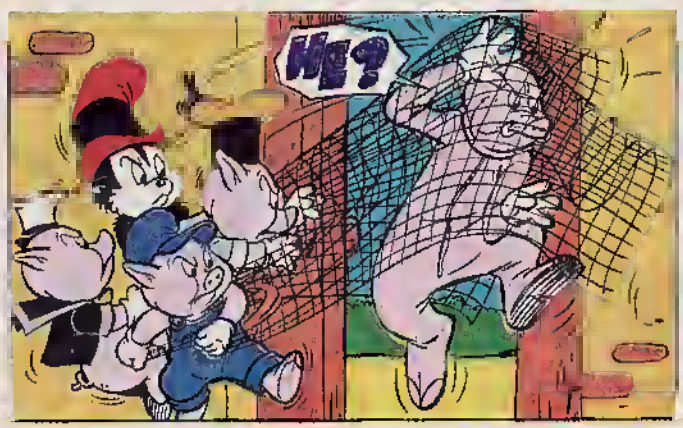
HE?

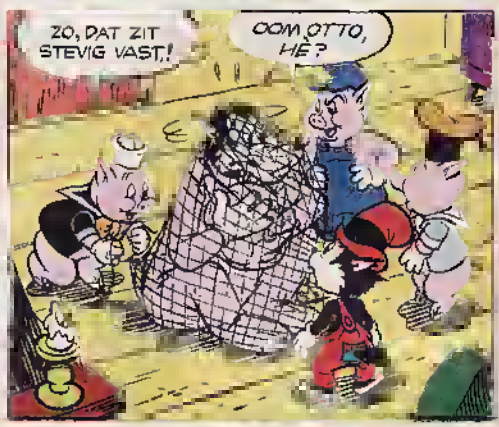
ZO, DAT ZIT STEVIG VAST!
OOM OTTO, HÉ?

HOE WISTEN JULLIE...

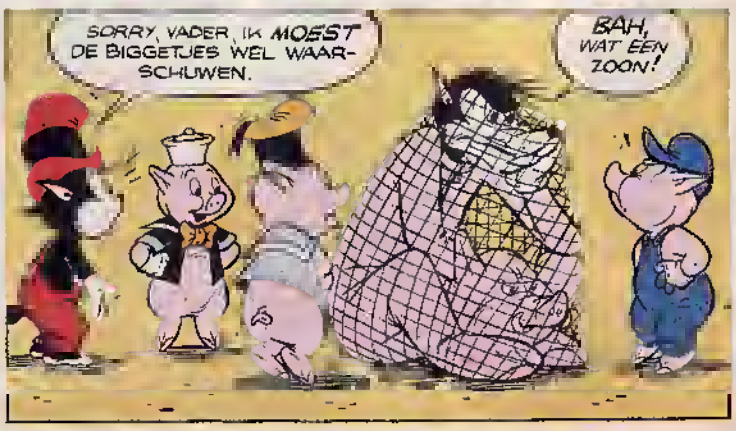
SORRY, VADER, IK MOEST DE BIGGETJES WEL WAARSCHUWEN.
BAH, WAT EEN ZOON!

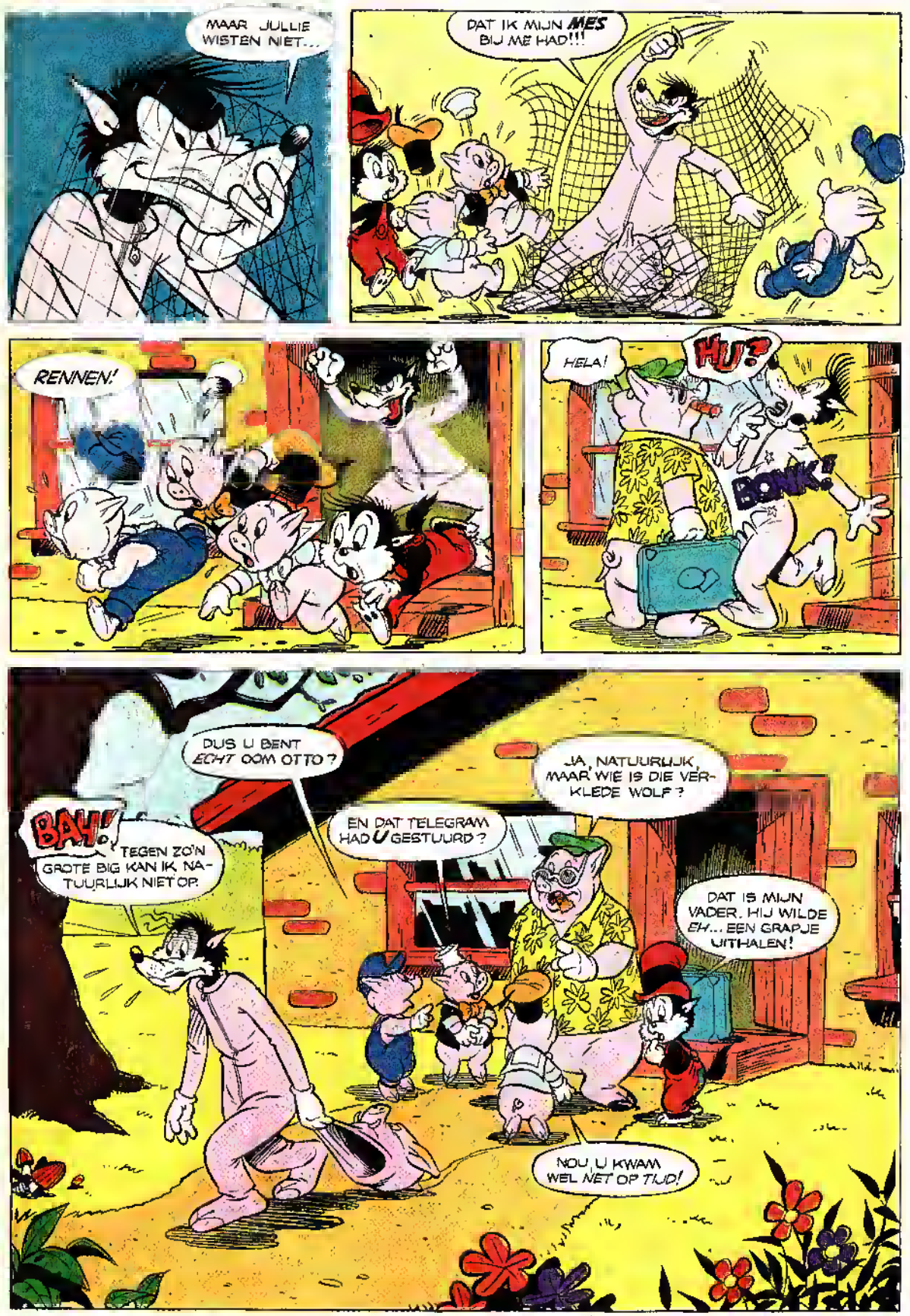
MAAR JULLIE WISTEN NIET...
DAT IK MIJN MES BIJ ME HAD!!!
RENNEN!
HELA!
HU?
BONK!
DUS U BENT ECHT OOM OTTO?
JA, NATUURLIJK, MAAR WIE IS DIE VERKLEDE WOLF?
BAH!
TEGEN ZO'N GROTE BIG KAN IK NATUURLIJK NIET OP.
EN DAT TELEGRAM HAD U GESTUURD?
DAT IS MIJN VADER. HIJ WILDE EH... EEN GRAPJE UITHALEN!
NOU U KWAM WEL NET OP TIJD!

ditjes en datjes van Donald Duck

MAANSVERDUISTERING

De maan is vannacht niet opgegaan!
Hoe komt dat nou en wat doen we eraan?
Jan neemt een laddertje en klimt naar boven
En wat ziet hij daar — 't is niet te geloven!
Hij ziet een mannetje dat in de maan ligt
Te slapen, te snurken, met zijn oogjes dicht!
Dus daarom geeft de maan geen licht!

Jan schudt en rukt en roept en schreeuwt
Tot het mannetje eindelijk geeuwt:
„Wat is dat nou — is 't al Eerste Kwartier?"
„Nee," zegt Jan, „maar ik ben hier!
Waarom steek je de maan niet aan?"
„Ach," zegt het mannetje —
„Gunst," zegt het mannetje —
„Nou," zegt het mannetje —
„'t Is *Nieuwe Maan!*"

SLAAPMUTSJE

Als je helemaal niet slapen kunt en maar ligt te woelen en te draaien in je bed. . . vraag dan eens aan je moeder of je een beker warme melk met honing mag drinken. Reken maar dat je daarop slaapt als een roos!

STERREN KIJKEN

De sterretjes die hier zo kleurig aan de hemel staan, hebben jullie iets te vertellen! Misschien kunnen knappe kinderen er wel achter komen wát ze zeggen! Volg van boven naar beneden lezend steeds een rood, dan een blauw en daarna een geel sterretje. Schrijf de lettertjes die je bij de sterretjes ziet staan, op een blaadje. Als je daarmee klaar bent, zul je tot de ontdekking komen dat je de taal van deze sterretjes kunt verstaan! Succes ermee!

mannetje in de maan

's Avonds eens goed naar de volle maan kijkt, zie je iets dat op een gezicht lijkt... Neus, ogen, mond... Hoe komt dat gezicht daar? zul je vragen. Wel, het zijn eigenlijk bergen op de maan, waarvan wij de schaduw zien! Maar eigenlijk is het leuker om te denken dat het een écht gezicht is — van het mannetje in de maan...!

NACHTKAARSJE

Je kunt van een klompje klei een kandelaar maken door van de klei een mooi, glad, rond bergje te vormen met een gat in de top (zie voorbeeld). Zet de klei op een warme plaats te drogen (je moet wel geduld hebben — het duurt ongeveer veertien dagen voor de klei hard is). Dan kun je de klei met plakkaatverf beschilderen. Maak een stralend geel volmaansgezichtje met rode appelwangetjes, een nachtblauw lijfje met gele sterretjes (je kunt er ook sterretjes van goudpapier opplakken) en zet tenslotte een kaars in het gat.

OOM DONALDS BRIEVENBUS POSTBUS 4 9 7 AMSTERDAM

Dag! Ik zal heel zachtjes praten, anders worden alle mensen wakker. Het is midden in de nacht en ik zit te schrijven bij het kaarsje dat je hierboven ziet. De klok sloeg net 2 uur! Wat laat, hè! Iedereen ligt nu te slapen, jij ook, Marion Severijn uit Valkenswaard en jouw lieve boxhond ook en je zusje van vijf jaar natuurlijk ook! Zeg, als je weer wakker bent, schrijf je me dan eens of jullie meester al beter is? Ik hoop 't maar voor je, want je schreef dat hij heel erg aardig is! Is jouw vader al weer terug uit Israël, Esther Grondijs uit Beek? Je hebt een mooie voornaam, vind ik! Pietje Pit uit Oldemarkt wil wel eens weten wat zijn naam nou eigenlijk betekent. Ik heb 't voor je opgezocht, Pietje! Piet, Pieter of Petrus betekent eigenlijk steenrots! (Omdat je nog maar Pietje heet, ben je misschien nog een kiezelsteentje!) Het licht van m'n kaarsje valt op de brief van Beppie Boon uit Bennekom. Beppie rijdt paard op een zwarte merrie! Wat lijkt me dat fijn, Beppie! Ik mag bij oma op de boerderij wel 'ns op Joachim rijden, maar dat is geen zwarte merrie! Je hebt ook nacht-merries, maar dat is weer heel wat anders, en ik hoop dat jij er geen last van hebt, Karin Kallenberg uit Amsterdam! Wat fijn dat jij ook al zo'n aardige juffrouw op school hebt. Doe je haar de groeten van me? Niet vergeten, hoor! Jose Janssen uit Venray schreef me nog vlug een briefje vlak voordat ze ging slapen! Cecilia van Duyn uit Katwijk aan Zee heeft pas een klein zusje gekregen! Wat slapen baby'jes veel, hè Cecilia? Marietje de Jongh woont ook in Katwijk aan Zee en er is toevallig bij haar thuis ook pas geleden een baby geboren, maar deze is een jongen! Rosa van de Meer uit Roelofarendsveen, ik hoop dat je vriendinnetje weer beter is! Algonda van Venendaal, Jan van Goyenkliniek, Jan van Goyenkade 1 in Amsterdam, is nog wel ziek en ze zou het erg fijn vinden als jullie haar een kaart sturen! Jappie Bosma, S. K. Feitmastr. 4, Noord-Bergum in Friesland, is vijf jaar en hij ligt in 't gips. Je kunt je wel voorstellen dat hij blij is met mooie gekleurde ansichtkaarten! Dikky Schoonhoven, Grote Woldweg 77, Post Tilburg, is al vijftien jaar en ze spaart suikerzakjes! Nu ga ik slapen, ik blaas m'n kaarsje uit! Wel te rusten!

OPLOSSING: Sterren stralen overal

DE VRIENDELIJKE VRIENDJES VAN
Madam Mikmak
WE HADDEN BETER EEN BEETJE UIT DE BUURT KUNNEN BLIJVEN, KNABBEL !...
IK WIST NIET DAT HIER IEMAND WOONDE, BABBEL!
NARE BEESTEN! BLIJF VAN DIE EIKELTJES AF!
JE MAG ZE TERUG HEBBEN, HOOR!
ALSTJEBLIEFT!
LOEW=
OH! OH!
SLIP!
BOEM!!
ZOU ZE ZICH PIJN HEBBEN GEDAAN?..
ZE ZIET ER OPEENS WEL SLAPJES UIT!..
OM 'T WEER GOED TE MAKEN BRENGEN WE HAAR NAAR HUIS!...
UG!
OEF! PFF!
ZE LIJKT NIET ERG OP DOORNROOSJE!
WAT LIGT HIER EEN ROMMEL!

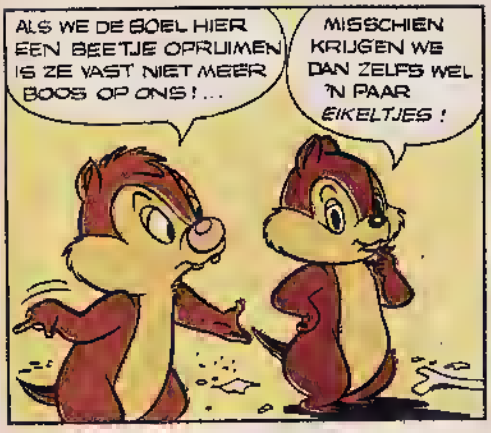
ALS WE DE BOEL HIER EEN BEETJE OPRUIMEN IS ZE VAST NIET MEER BOOS OP ONS!...
MISSCHIEN KRIJGEN WE DAN ZELFS WEL 'N PAAR EIKELTJES!

SPOEDIG..
WE ZIJN NET OP TIJD KLAAR! ZE KOMT AL BIJ!...
IK VRAAG ME AF WIE ZE IS?
AUW! M'N RUGGETJE!

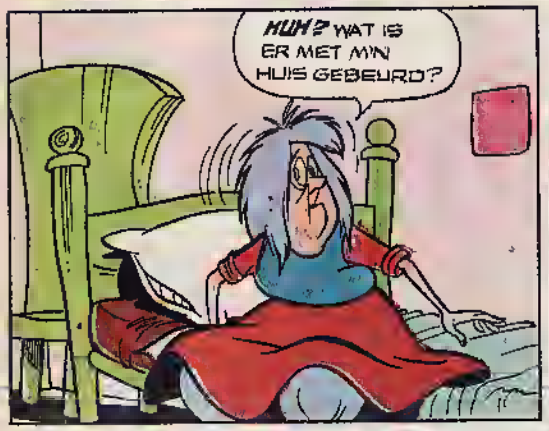
KUH? WAT IS ER MET M'N HUIS GEBEURD?

WE HEBBEN 'T VOOR U SCHOON - GEMAAKT, JUFFROUW.. EH..MEVROUW..UH..
HET SPIJT ONS DAT WE U ZO LIETEN VALLEN... MEVROUW..EH..
ACH ACH, JE WEET TOCH NOOIT WIE NOG 'NS JE VRIENDJES ZULLEN ZIJN!

EVENTJES VOORSTELLEN! IK BEN MADAM MIKMAK!...
MIKM..?!!

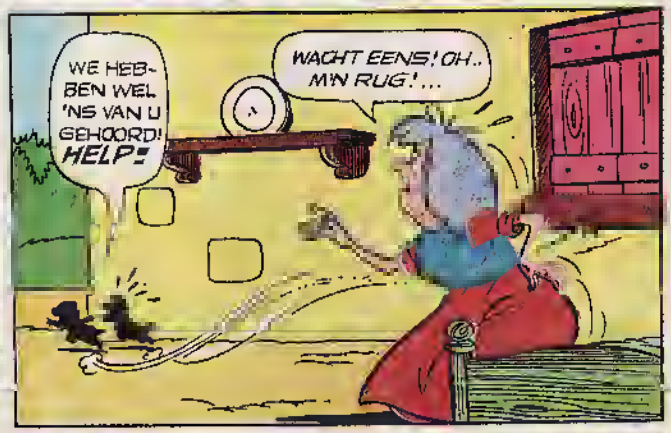
WE HEBBEN WEL 'NS VAN U GEHOORD! HELP!
WACHT EENS! OH.. M'N RUG!...

OH..(KREUN!) IK KAN NIET OPSTAAN!...
ZOU ZE MAAR DOEN ALSOF, KNABBEL?
WEET IK NIET!.. MAAR IK HEB WEL MET 'R TE DOEN!...

JOEHOE!.. MIKMAKJE!
OE!.. DE ZWARE JONGENS! DAAR HEBBEN WE OOK WEL 'NS VAN GEHOORD!...
ZIP

SCHRIK MAAR NIET, BEESTJES! DE ZWARE JONGENS ZIJN VRIENDJES VAN ME!...
WE VERTROUWEN ZE VOOR GEEN CENT!
WAT IS ER DAN MET ONS MIKMAKJE? IS ZE ZIEK?..
IK BEN OP M'N RUGGETJE GEVALLEN!...
ACH! EN KUN JE NU NIET MEER LOPEN?
IK KAN GEEN STAP VERZETTEN! WAT ZIELIG VOOR ME, HÉ?
176-320
WE MOETEN DIE LIEVE MIKMAK ONZE VRIENDSCHAP BEWIJZEN DOOR EEN DOKTER TE ROEPEN!
GOED!
DAT IS ERG LIEF VAN JULLIE, JONGENS! MAAR IK HEB ALLEEN WAT RUST NODIG!
WE HEBBEN NATUURLIJK WEL GELD NODIG OM DE DOKTER TE BETALEN!..
DAAROM VERKOPEN WE EERST 'N PAAR MEUBELTJES!...
WAT?!
WE LEGGEN JOU TIJDELIJK OP DE GROND, MIKMAKJE! JE BEDJE BRENGT OOK WEL EEN PAAR TIENTJES OP!..
MAAR JONGENS!
OH..GEEN DANK, MIKJE!..
'T BESTE, MADAM MIKMAK! TOT ZIENS IN HET VROLIJK WEEKBLAD!..
HEB IK JULLIE NIET GEZEGD DAT ZE VRIENDELIJK ZIJN? NOU..JE ZIET 'T!...
U MAAKT ZEKER 'N GRAPJE!
IK HEB ZE ZELF HOREN ZEGGEN DAT ZE NAAR 'T BUITENLAND ZOUDEN VLUCHTEN MET 'T GELD DAT ZE VOOR UW MEUBELTJES KRIJGEN!
WAT?!
ZE HEBBEN ALLES MEEGENOMEN! BEHALVE 'T HUIS!

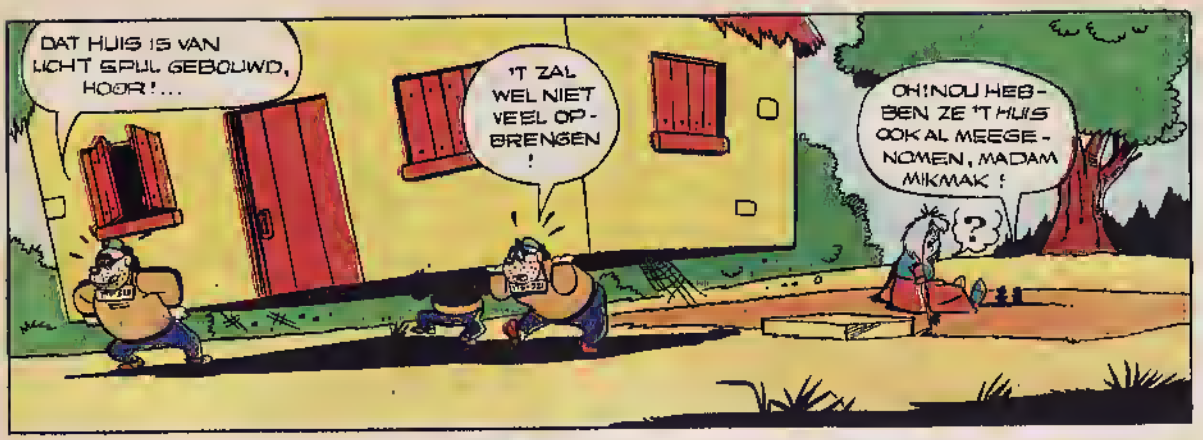
DAT HUIS IS VAN LICHT SPUL GEBOUWD, HOOR!...
'T ZAL WEL NIET VEEL OP-BRENGEN!
OH! NOU HEB-BEN ZE 'T HUIS OOK AL MEEGE-NOMEN, MADAM MIKMAK!
?

EN ALS IK PIJN IN M'N RUG HEB, KAN IK OOK NIET TOVEREN! WILLEN JULLIE ME EEN PLEZIERTJE DOEN?...
ZEG 'T MAAR!

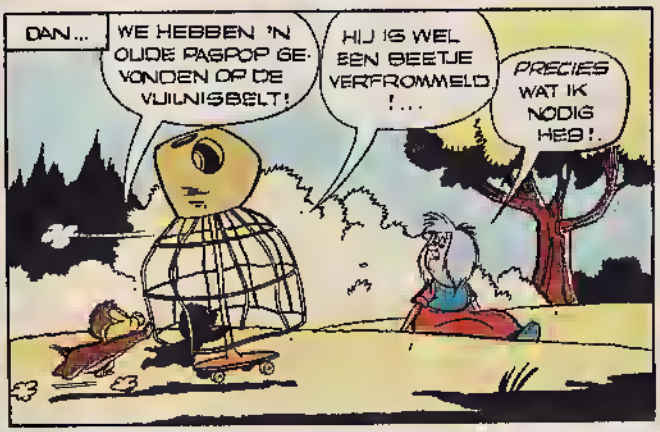
DAN...
WE HEBBEN 'N OUDE RAGPOP GE-VONDEN OP DE VUILNISBELT!
HIJ IS WEL EEN BEETJE VERFROMMELD!...
PRECIES WAT IK NODIG HEB!.

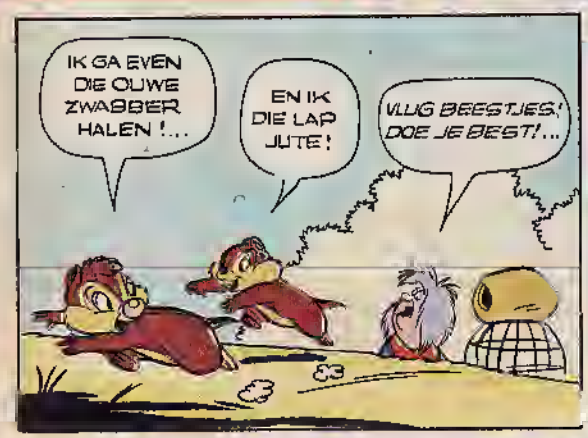
IK GA EVEN DIE OUWE ZWABBER HALEN!...
EN IK DIE LAP JUTE!
VLUG BEESTJES! DOE JE BEST!...

DAAR ZIJN WE WEER!
MOOI ZO! MADAM MIKMAK ZAL EERDER OP DE BEEN ZIJN DAN DE ZWARE JONGENS DENKEN!

TENSLOTTE..
IK KAN M'N OGEN NIET GE-LOVEN! 'T IS ALSOF IK EEN ZUSJE HEB!!...
GEEN DANK MIKMAK!

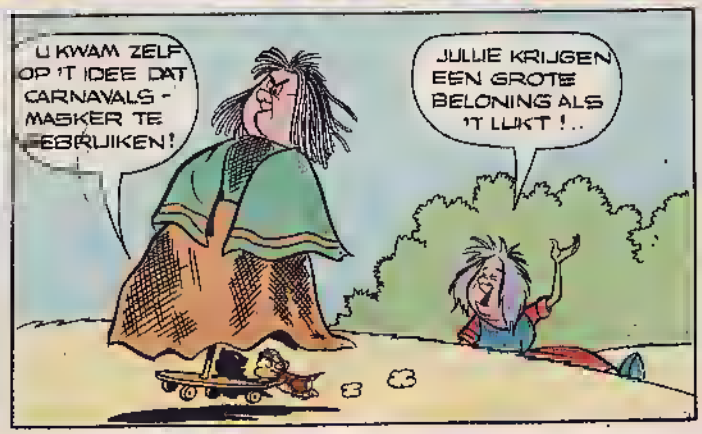
U KWAM ZELF OP 'T IDEE DAT CARNAVALS-MASKER TE GEBRUIKEN!
JULLIE KRIJGEN EEN GROTE BELONING ALS 'T LUKT!..

EVEN VERDEROP.
WE ZIJN BR! UITLADEN MAAR!
TWEEDEHANDS WINKEL
DANKZIJ MIKMAK ZIJN WE STRAKS RIJK!
TEPIEP!
ZIE JE WEL DAT ZE HELEMAAL GEEN DOKTER GAAN HALEN, BABBEL! ZE HOUDEN AL 'T GELD ZELF!
VOORZICHTIG MET 'T HUIS, JONGENS!...
EROP AF, KNABBEL!
ALS WE VLAK ACHTER ZE ZIJN KRUIPEN WE IN DE KOP!...
ZO JONGENS! LEUK JULLIE WEER 'NS TE ZIEN!...
DAT IS MIKMAK!
DAT KAN NIET!
DAT IS HAAR STEM NIET!...
176-322
ZAL IK 'NS EEN BEWIJSJE GEVEN, JONGENS?
NEE..LAAT MAAR!..
JE HEBT VAST GEEN DOKTER MEER NODIG!
LATEN WE ALLES MAAR U TERUG-BRENGEN VOORDAT WIJ ER EEN NODIG HEBBEN!
KOM MEE! WE GAAN DE BELONING HALEN DIE MADAM MIKMAK ONS BELOOFD HEEFT!
JA! HOLLEN, KNABBEL!...
LATER...
(ZUCHT!) WE ZIJN ER NOG GOED AFGEKOMEN! WE HOEVEN ALLEEN MAAR ALLE EIKELTJES UIT DE BOMEN TE SCHUDDEN VOOR DIE TWEE BEESTEN DAAR!...
HIHIHI!...
ZO KRIJGT IEDEREEN Z'N VERDIENDE LOON!
DOE JE BEST, JONGENS!!

TOM POES EN DE TEGENDELER

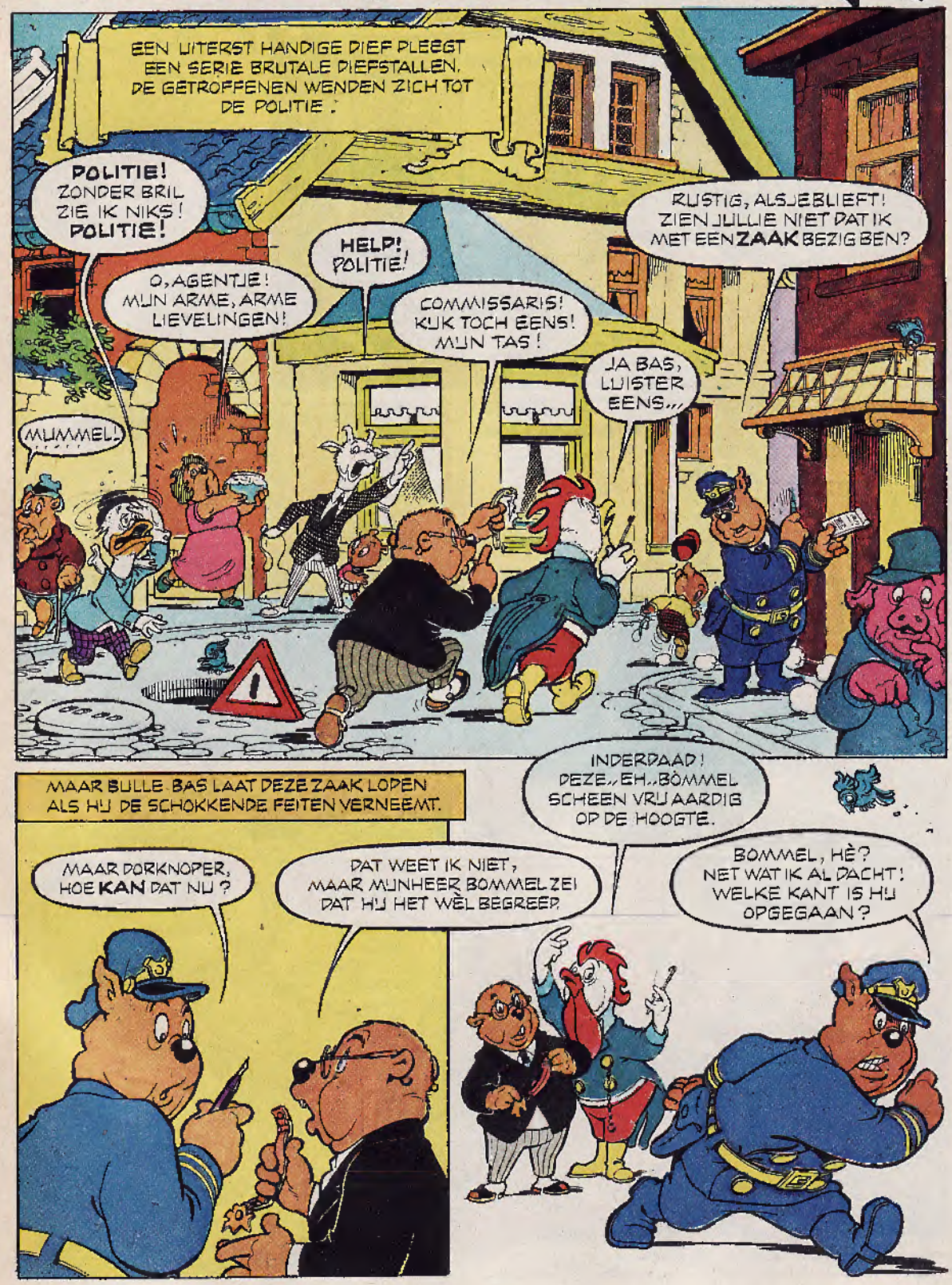

HEER BOMMEL HEEFT DE DIEF WEER IN HET OOG GEKREGEN.
DAAR GAAT HIJ.... MET ZIJN GERUITE PET!
BOEHOE!
HUH?
KRRAAUWAU!!
DAAR KOMT HIJ WEER... MET ZIJN GERUITE JAS!
HIJ VOLGT ME, MAAR DAT ZAL IK HEM AFLEREN.
HELP! POLITIE! HIER IS DE DIEF!
WHOOAAAAH!!
DE POLITIE IS SNELTER PLAATSE.
OECH!!
ZIET U WAT DIE DIKKE ALLEMAAL HEEFT GESTOLEN?
BOMMEL... NU HEB IK DE BEWIJZEN! NU BEN JE ER GLOEIEND BIJ!
M-MAAR HIJ IS DE SCHURK!
HIJ? HIJ IS EEN KRANIGE KEREL...
HÈ...?! HIJ IS ER VANDOOR GEGAAN...!!

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 25 cent per week of f 3,25 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 35 cent. Telefoonnummers voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-72 97 88. Girobetaling: Indien u het blad per post ander adresband ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij vermelden door middel van de storting/overschrijvingskaart dan u wordt toegezonden. Adresveranderingen die weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgeverij Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 5 Fr.
Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

© 1967 Walt Disney Productions

Wij, vier van de roeiclub "De blauwe forel",
wij waren heel lang alle roeiers te snel.
Maar ja, bij de vorige wedstrijd verscheen er
een andere vier met een ondere trainer.
Ze hadden geluk met de stroom en de wind
en een ietsje meer fut bewaard voor de sprint.

Maar nu... maar nu...
Nu winnen niet zij!
Wij schieten de roeikampioenen voorbij!
De trainer? De wind? Een betere sprinter?
O, ja, da's geen kunst:
da's Joris Driepinter!

Mies Bouhuys

En waarom is Joris Driepinter zo flink?
Omdat hij elke dag trouw z'n drie glazen
melk (of yoghurt of karnemelk) drinkt.
Moest jij ook maar doen!